****ZLÍNSKÝ HOKEJ SLAVÍ 85. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KLUBU****ZLÍNSKÝ HOKEJ SLAVÍ 85. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KLUBU****

Ze Zlína do NHL

Roman Hamrlík

Ještě nedávno mu patřil český rekord v počtu zápasů v NHL. Odehrál celkem 1508 utkání, vstřelil 158 branek a přidal 521 asistencí. Ze Zlína odešel po sezoně 91/92 do Tampy Bay, která ho draftovala. Obránce, který vyhrál i olympijské hry v Naganu, hrával také v Edmontonu, New Yorku Islanders, Calgary, Montrealu, Washingtonu. Poslední zápasy odehrál vloni za New York Rangers.

Petr Čajánek

Do NHL nespěchal. Nejdřív získal dva tituly mistra světa, dvě extraligová stříbra. Až po sezoně 01/02 vyrazil dobývat nejprestižnější soutěž na světě. V dresu St. Louis Blues odkroutil čtyři sezony, 276 zápasů, vstřelil 46 branek a přidal 109 asistencí. Přes ruskou KHL se před sezonou 11/12 vrátil do Zlína splnit si dětský sen o mistrovském titulu.

Jaroslav Otevřel

Velký talent v roce 1991 draftovali Žraloci ze San Jose. O rok později zamířil za oceán, ovšem v NHL odehrál jen 16 zápasů, vstřelil 2 branky a přidal 3 asistence. Na farmě byl sice k nezastavení, přesto se vrátil do Evropy a zamířil do finského Ässät Pori. V roce 1996 jeho kariéru ukončilo vážné zranění a ochrnul. Dnes žije s rodinou ve Zlíně.

Jaroslav Balaštík

Zlínu vystřílel titul, získal dvě stříbra i bronz. Než odešel do NHL, byl dvojnásobným nejlepším kanonýrem extraligy. I on chtěl za velkou louži, takže před sezonou 05/06 zamířil do Columbusu. Vydržel sezonu a půl, v 74 zápasech vstřelil 13 branek, přidal 11 asistencí. Vrátil se ale do Zlína a potřetí v kariéře se stal nejlepším extraligovým kanonýrem.

Karel Rachůnek

V roce 1997 byl draftován Ottawou Senators. Po stříbrné sezoně 98/99 se vydal do zámoří, kde se přes farmu prosadil a vypracoval se k oporám. V dalších letech si zahrál i v New Yorku Rangers, nebo New Jersey Devils. V NHL odehrál celkem 397 zápasů, vstřelil 23 branek a přidal 125 asistencí.

Michal Jordán

Ve Zlíně prošel všemi mládežnickými kategoriemi, především pod trenérem Jiřím Šolcem. Za parťáky měl Zdeňka Okála, Jakuba Sedláčka nebo Tomáše Rachůnka. Po sezoně 06/07, kdy se zúčastnil MS do 20 let, se vydal do zámoří. Po letech v nižších soutěžích nastoupil také v NHL a to v uplynulé sezoně, kdy za Carolinu zatím odehrál 5 zápasů.

Miloslav Gureň

Rodák z Uherského Hradiště získal se Zlínem v sezoně 94/95 stříbro a po sezoně ho draftoval Montreal Canadians. Do zámoří odešel v r. 96/97, ale v prvním týmu dostal šanci pouze v ročníku 98/99, když naskočil do sedmi utkání a do statistik se zapsal jednou asistencí. V roce 2001 se vrátil do Evropy, většinu odehrál v ruské soutěži za Novosibirsk.

Hrál i fotbal, hokej ale miloval

Útočník **Jaroslav Stuchlík** starší se stal legendou. I jeho dres visí pod stropem zimáku

DANIEL OSTRČILÍK

Uherský Ostroh – Bylo mu dvaadvacet, když po vojně posílil fotbalisty Svitu Podvesná Gottwaldov. Kalendář ukazoval rok 1955 a Jaroslav Stuchlík aktivně kopal na druholigové úrovni na postu záložníka do balonu, do toho nazouval brusle a s hokejkou se honil za pukem.

„Někdy to dopadlo tak, že odpoledne jsem hrál fotbal a večer hokej. Jenže později už zátěž spojit nešla, hokejová sezona se prodlužovala, překrývala se s fotbalovou a rozhodl jsem se hrát hokej," vysvětloval nedávno 80letý Stuchlík. V úterý 14. ledna zemřel.

Už dlouho předtím se stal legendou.

Jeho dres s číslem 10 je jedním ze sedmi, který visí pod stropem Zimního stadionu Luďka Čajky. „Potěší to každého. Pamětníků ubývá a fanoušci nemusí vědět, o koho jde. Je pěkné, když má klub svou paměť a je na svou historii hrdý," vzkázal svým následovníkům.

„Pan Stuchlík měl lidský přístup. Věděl, že kluci v určitém věku jsou na různých úrovních. Líbilo se mi, že dokázal přitlačit, ale také věděl, kdy ubrat. Vzpomínám na něj moc rád."

Petr Čajánek, bývalý svěřenec

Narodil se 28. prosince 1933 v Uherském Ostrohu, kde také poprvé nazul brusle. „U řeky Moravy je několik slepých ramen a na jednom z nich, které se jmenuje Okasovo, začínali všichni ostrožští kluci," zavzpomínal.

V sezoně 1955/1956 poprvé oblékl žlutomodrý dres jednoho ze dvou zlínských klubů, Spartaku Gottwaldov. Stal se oporou. Střílel mraky gólů. V jednom ze zápasů krajského přeboru v sezoně 1957/58 nasázel Valašskému Meziříčí (19:1) devět branek. Proti Uherskému Ostrohu zase nastupoval proti svému bratrovi Františkovi. Vše sledovaly na zimním stadionu pravidelně stovky a někdy i tisíce nadšených diváků. Na zápas čtvrté nejvyšší soutěže Spartaku proti Jiskře Otrokovice (8:4) dokonce dorazily rovné čtyři tisícovky. „Už na konci padesátých let byl ve Zlíně hokej sportem číslo jedna. Vládlo ohromné nadšení nejen hráčů, ale i diváků. Byla euforie. Radost tenkrát hrát," zářil Stuchlík při toku nostalgických vzpomínek.

VŮDCE. Někdejší bývalý vynikající útočník plnil v tehdejším Gottwaldově i roli kapitána. V nejvyšší soutěži nastoupil ke 103 zápasům a vstřelil 28 branek. Foto: archiv Jaroslava Stuchlíka ml.

Pomohl ke spanilé postupové jízdě, která se v roce 1960 zastavila až v nejvyšší soutěži. Tam už ale jen nadšení a vůle nestačily, kvalita Gottwaldovu chyběla a pěti dvouciferným porážkám zabránit „hokejoví Klabzubáci" nedokázali.

Tenkrát se ani na dodržování životosprávy příliš nedbalo, třeba jídlo pro sportovce nikdo neřešil. „Stravování bylo v závodní jídelně ve fabrice. Jídelníček se rozhodně nepřizpůsoboval sportovcům," tvrdil Stuchlík.

Ani posilovna nepatřila mezi povinné prvky přípravy na vrcholový sport. „V té době se využívaly většinou herní metody tréninku. Bylo tam více hry než drilu. Posilovna přesto byla k dispozici na čtvrtém internátu, která ale byla dobrovolná. Chodil, kdo chtěl, ale většina z nás ji využívala," vybavil si vynikající útočník, který odehrál v nejvyšší soutěži 103 zápasů, vstřelil 28 branek a přidal 24 asistencí. „Jsem rád, že jsem mohl dělat, co mě bavilo a přinášelo mi uspokojení," povídal Stuchlík, který v profesním životě vykonával technologa v Závodech přesného strojírenství (ZPS) v Malenovicích.

Jestli máte při pohledu na starší hokejové záběry z padesátých a šedesátých let dojem, že tehdejší styl neměl žádný systém, jste na omylu. „Už tenkrát byla třeba role defenzivního útočníka. Byla to spojka mezi obranou a útočníkem. Nějakou hlavu a patu už to mělo. Rozhodně to nebylo tak, že by se hrálo hurá všichni za pukem," tvrdil Stuchlík.

Aktivní kariéru ukončil po prvoligové sezoně 1966/67, ve které pomohl mančaft zachránit v posledních svých 10 zápasech na pozici obránce. Poté začal trénovat mládež a kromě mnoha mládežnických úspěchů a medailí vychoval několik vynikajících hokejistů, kteří se později prosadili u nás i ve světě. Na začátku trenérské kariéry vedl Jana Zajíčka, který se později prosadil v pražské Spartě, nebo Petra Adamíka, jenž vybojoval řadu mistrovských titulů v Dukle Jihlava. V neposlední řadě se podílel na výchově Tomáše Doláka či brankáře Jiřího Králíka. V závěru trenérské kariéry jeho rukama prošli Zdeněk Okál, Roman Hamrlík nebo Petr Čajánek.

„Pan Stuchlík mě vedl v žácích. Byl to výborný chlap. Měl nadhled, dělal to otcovským způsobem. Měl lidský přístup. Věděl, že kluci v určitém věku jsou na různých úrovních. Líbilo se mi, že dokázal přitlačit, ale také věděl, kdy ubrat. Vzpomínám na něj moc rád," vybavil si trojnásobný mistr světa, dnes kapitán Zlína Petr Čajánek.

Postavil se i na střídačku áčka. Poprvé v druholigové sezoně 1972/73, kdy mu asistenta dělal jeho bývalý spoluhráč, obránce a později i generální manažer Zlína Bohumil Kožela. Následující dva ročníky (1973-75) sekundoval Zdeňku Kepákovi. Po jeho odvolání si znovu na střídačku stoupl jako hlavní trenér a společně s Horstem Valáškem dovedl tým opět do nejvyšší soutěže. Jenže v sezoně 1976/77 byl odvolán. Vrátil se ještě jednou, o jedenáct let později, aby pomohl zachránit sezonu 1988/1989.

Mezitím trénoval mládež ve Zlíně, na dva roky (1978-1980) si odskočil do polské Lodže, kde dvakrát skončil třetí. „Mohl jsem jít do Švýcarska, ale nakonec to nevyšlo. Musel jsem vzít zavděk Lodží. Bylo to zpestření. I tam byl fotbal dominantní, tak to bylo velké překvapení. Velkou roli hrály i finanční podmínky. Na tu dobu to bylo lépe honorované než u nás," přiznal Stuchlík, který pro zlínský hokej pracoval více než čtyřicet let.

„Když jsem byl mladý hokejista, tenhle pán (Jaroslav Stuchlík) mě naučil základy jako nikdo jiný. Společně s panem Leonem Wesleyem to byli jedni z nejlepších trenérů, co mladý hokejista mohl na začátku kariéry mít."

Vladimír Horák, bývalý svěřenec

Mistrovského titulu se ale dočkal až jako divák a otec Jaroslava Stuchlíka mladšího. I on se vydal na trenérskou dráhu a pomohl dokončit to, co začal jeho tatínek. „Vnímal jsem to jako vyvrcholení našeho snažení, kdy jsme po krůčcích šplhali nahoru. Dvakrát k tomu bylo blízko už v devadesátých letech, kdy to vždy o kousek uteklo. Tam bylo pozitivní, že na vsetínských titulech se podíleli i zlínští odchovanci, což je rovněž zadostiučiněním pro naši práci. Ve Vsetíně tenkrát bylo víc peněz než ve Zlíně. Doba byla taková," poznamenal Stuchlík, který do posledních chvil sledoval hokej alespoň v televizi.

Teď už ale prosím aplaus, zlínská hokejová legenda se rozloučila.

Ze Zlína do NHL

Lukáš Krajíček

Ve Zlíně odehrál za dorost sezonu 1998/99 pod Zdeňkem Čechem. Jeho spoluhráčem byl například Miroslav Blaťák. Poté zamířil do zámoří, kde se přes nižší soutěže probojoval až do NHL. Hrál za Floridu, Vancouver, Tampu Bay a Philadelphii, následně se vrátil do Evropy. Zahrál si finále Stanley cupu. Nyní se v Minsku (KHL) připravuje na olympiádu v Soči.

Radek Bonk

Z Opavy přišel do Zlína v juniorském věku v sezoně 91/92, o sezonu později již naskočil do 29 zápasů áčka. Jenže po jejím skončení pláchl ze Zlína do Kanady, kde se postupně stal jedním z lídrů Ottawy Senattors. V dresu Senátorů, Montrealu a Nashville odehrál 1042 zápasů, vstřelil 206 gólů a přidal 318 přihrávek. Ve Zlíně se objevil ještě v sezoně 04/05. V současnosti válí za Třinec.

Michal Grošek

Rodák z Vyškova prchl ze Zlína (13 zápasů, 1 gól, 2 asistence) společně s Bonkem. V NHL se prosadil, když hrával ve Winnipegu, Buffalu, Chicagu, Rangers a Bostonu. Po sezoně 03/04 se vrátil do Evropy. Nyní žije a trénuje ve Švýcarsku tým v nižší soutěži.

Martin Špaňhel

Rodák ze Zlína se do zámoří dostal přes Plzeň, kde mu vyšla sezona 99/00. Ačkoliv jej v roce 1995 draftovala Philadelphia, on si zahrál v letech 2000-2002 jen 10 zápasů za Columbus, kde vstřelil dva góly. Poté se vrátil do Evropy.

Roman Čechmánek

Pro mateřský Zlín neperspektivní gólman se ve Vsetíně vypracoval mezi elitu. Na OH v Naganu dělal dvojku Haškovi. Po pěti titulech extraligového šampiona se v roce 2000 vydal do NHL, kde zářil v dresu Philadelphie. Po odchodu do Los Angeles Kings ale postupně ztratil na záři. I tak odchytal ve 4 sezonách NHL 212 zápasů.

Martin Erat

Rodák z Třebíče přišel do zlínského dorostu v sezoně 97/98, kde ho trénoval Zdeněk Venera a hrával s Blaťákem či I. Rachůnkem. Po sezoně 98/99, kdy už nakoukl i do zlínského áčka, se vydal do zámoří. Přes nižší soutěže se prosadil v Nashville Predators, kde se vypracoval mezi opory. Nyní čeká na další výměnu ve Washingtonu. V NHL odehrál 821 zápasů s bilancí 172 branek a 350 asistencí. Za Zlín odehrál ještě sezonu 04/05, kdy získal extraligové stříbro.

Tomáš Žižka

Vyrůstal po boku Karla Rachůnka, jejich cesty se rozdělily po parťákově odchodu. On za oceán zamířil až v roce 01/02. Věsměs hrával na farmě Los Angeles, Králové si jej vytáhli jen k celkově 25 zápasům, ve kterých vstřelil 2 góly a přidal 6 asistencí. A vrátil se do Evropy, ovšem nikoliv do Zlína, ale do pražské Slavie, kde v sezoně 07/08 slavil titul. Od sezony 11/12 hraje v Kometě Brno.

KTERÉ Z DALŠÍCH LEGEND ZLÍNSKÉHO HOKEJE MAJÍ VYVĚŠENÝ SVŮJ DRES POD STROPEM ZIMNÍHO STADIONU?

Jiří Králík

Narozen: 11. dubna 1952 v Gottwaldově
Hrál za TJ Gottwaldov v letech 1963–1976 a 1983–1985, střídavě v první a druhé lize. V Dukle Jihlava v letech 1976–1983 dorostl v reprezentačního brankáře. V ligové soutěži odehrál 12 sezon, 420 utkání. Mistr ČSSR 1982 a 1983. Odehrál 99 reprezentačních zápasů, zúčastnil se Mistrovství světa v ledním hokeji v letech 1979, 1982, kde byl nejlepší brankář turnaje, 1983 (vždy stříbrná medaile) a 1985 nejlepší brankář turnaje (titul mistra světa). Hrál rovněž na zimních olympijských hrách v letech 1980 (5. místo) a 1984 (stříbro). Na ZOH 1984 v Sarajevu byl vlajkonošem československé výpravy na zahajovacím ceremoniálu. Po MS 1985 odešel do týmu hokejové bundesligy SB Rosenheim, kde také v roce 1987 ukončil svoji hráčskou kariéru.

Ladislav Maršík

Narozen: 18. června 1940 v Humpolci
Do Gottwaldova přišel rodák z Humpolce v sezoně 1963/64 z Brna a už neodešel. Usadil se a až do sestupu v letech 1976/77 věrně hájil žlutomodré barvy. Byl u prvního významného úspěchu Gottwaldova, kdy v sezoně 1967/68 obsadil šestou příčku. Přestože ani on nedokázal zabránit čtyřem sestupům z nejvyšší soutěže, třikrát se dokázal s týmem vrátit zpět mezi elitu. V Gottwaldově odehrál 10 sezon, ve kterých nastoupil k 340 prvoligovým zápasům, vstřelil 92 branek a u 57 asistoval. Po skončení aktivní činnosti se přesunul na lavičku a jako asistent necelých 11 sezon v řadě vypomáhal pěti různým trenérům. Po sezoně 87/88 přešel k mládeži. Jako sportovní manažer měl zásluhu na dvou stříbrných medailích v letech 1995 a 1999 a před sezonou 2001/02 odešel do zaslouženého důchodu.

Luděk Čajka

Narozen: 3. listopadu 1963 v Českém Těšíně, zemřel 14. února 1990.
Začínal ve 12 letech v Havířově. Poté se dostal do ligového dorostu TJG. Tam hrál ve dvojici s Venerou a odtud si ho trenér Haber vytáhl. Ve Zlíně odehrál dvě sezony korunované bronzem. Skvělé výkony jej vynesly až do reprezentace. První zápas v A-týmu odehrál už 14. dubna 1985 proti Kanadě (6:2). V roce 1987 se probojoval na MS a pomohl Československu k bronzu. Se Ivíčkem na prsou odehrál 58 zápasů a třikrát skóroval. Hned po MS si jej v zámořském draftu vyhlédli v 6. kole jako 115. hráče New York Rangers. Po vojně v Dukle se vrátil Luděk zpět do Gottwaldova. Svou první i poslední branku dal Košicím. První na podzim 1983 a poslední osudného 5. ledna 1990. Celkově jich ve 297 zápasech zaznamenal 33. S manželkou Renatou se mu narodila dcera Markéta (1984). Zajímal se o hudbu a motorismus. Byl skvělý hokejista i člověk.

Jiří Vodák

Narozen: 3. července 1949 v Gottwaldově
Začínal s hokejem až ve 14 letech. V 18 letech byl nominován do juniorského reprezentačního mužstva ČSSR a na 1. oficiálním mistrovství Evropy juniorů ve finském Tampere přispěl ke zlatu. Tehdy už měl zkušenosti ze své první prvoligové sezony (67/68), ve které přispěl na tehdejší dobu ke svělému 6. místu. V sezonách 68/69 a 69/70 na vojně v Dukle Jihlava se stal dvojnásobným mistrem republiky. V roce 1972 byl blízko i nominaci na MS v Praze, kde se ale na poslední chvíli neprobojoval. Žlutomodrý dres oblékal po celou dobu své kariéry až do sezony 85/86. Rok předtím získal historicky první bronz. Odehrál 14 prvoligových sezon, v nich nastoupil k 409 utkáním a nastřílel 96 gólů. Po skončení aktivní kariéry pracoval ve Vsetíně, Hodoníně a Uherském Hradišti jako trenér. V roce 1996 se postavil i na extraligovou střídačku po boku Horsta Valáška.

Miroslav Okál

Narozen: 10. dubna 1970 v Gottwaldově
V roce 2008 ukončil dlouholetou kariéru, kterou se oddal rodnému Zlínu. Býval poctivý a neúnavný bojovník, nevypustil jediný souboj. U spoluhráčů měl respekt. V 90. letech patřil mezi nejobávanější kanonýry soutěže, postupně se z něj stal dříč pro černou práci. S výjimkou povinné vojny v Michalovcích strávil celou kariéru v rodném Zlíně. Od svého návratu v sezoně 1991/92 ve žlutomodrém dresu odehrál 824 extraligových zápasů, ve kterých nasbíral 457 bodů za 217 gólů a 240 asistencí. V nejvyšší soutěži začínal vedle staršího bratra Zdeňka, jehož syn je nyní v základním extraligovém kádru. Odehrál 10 zápasů v reprezentaci, dal 1 gól. V roce 2004 zvedl nad hlavu mistrovský pohár. Hned třikrát v letech 1995, 1999 a 2005 si na krk pověsil stříbrnou medaili. V roce 2002 navíc získal také bronz. Se svým bratrem Zdeňkem nyní provozuje ve Zlíně vinotéku.

Karel Rachůnek

Narozen: 27. srpna 1979 ve Zlíně, zemřel 7. září 2011
Ve Zlíně prošel všemi mládežnickými kategoriemi, v dorostu i v juniorech působil ve Vsetíně. Poté se vrátil a v roce 1997 si odbyl první zápas v extraligovém Zlíně. Po sezoně 98/99 se vydal do zámoří (více k jeho angažmá v NHL čtěte na jiném místě této strany, nalevo v rubrice ze Zlína do NHL). Po sezoně 08/09 zamířil do ruské KHL, kde nastupoval v týmech Dynamo Moskva a Lokomotiv Jaroslavl, kde v sezoně 02/03 slavil titul. V klubu strávil i část výlukové sezony 04/05, kam zamířil ze Znojma. Medaile sbíral i v dresu národního týmu, nejprve v roce 2010 se stal mistrem světa, o rok později pomohl získat bronz. Skvělý a férový člověk se srdcem na pravém místě se stal jednou z obětí letecké katastrofy 7. září 2011 v Jaroslavli.